

SPØKELSE

JN

Jeg ser ut av vinduet, det er en storm full kveld. Jeg begynner å tenke på huset på gjørne av gata. Kokka var 20:00. Hun går bort til Martine og spør om vi kanskje skulle gå og undersøke det grusomme huset. Vi er der og det blåser og vi er veldig redde. Plutseli smekker døra opp og vi blir trøtt inn. Døra blåser igen. Huset er brutt og veldig slykt. Døra smeker igjen og huset har mange gamle møbler. Det knirker og har mange steder med spindel web. Martine blir redd og begynner å gråte. Jeg er også redd men begynte ikke å gråte. Vi prøver å løpe ut men døra er låst. Plutselig er det en mann som puster. Martine sier det er noen her som puster. Da snur vi oss og ser en brå skjegg runt gjøret. Jeg og Martine skriker. Det kommer mannen med en helt svart kappe. Martine sier: er ikke det bestefaren til Maren. Jo, han døde jo i fjord. Ja han er jo veldig grei. Så hører jeg et smell. Da hopper jeg og Martine ut vinduet. Martine sier dit går vi aldri igen. Sov godt. Ses i morgen. Det var det jeg sa!

367KEL2